

Allah sevgisinin dayanılmaz güzelliđi

Abdullah Bey: “Allah sevgisinin âhiretteki sonuçları nelerdir?”

HER SEVİLEN ŞEY ALLAH’IN İKRAMIDIR

Allah sevgisi, bütün sevgilerimizi de kendi rengine boyar. Temelde Allah sevilirse, hayat da Allah için sevilir, dünya da Allah için sevilir, eş ve dost da Allah için sevilir, insanlar ve canlılar da Allah için sevilir; her şey Allah için sevilir. Çünkü her sevmeye layık şeyin, Allah’ın bir ikrâmı olduğu, ancak Allah sevilirse anlaşılır. Buđz edilecekse de Allah için buğz edilir.

Allah sevgisinin âhiretteki karşılığı, ebedî Cennettir, ebedî saadettir, Allah’ın rızâsıdır ve Allah’ın rü’yetidir. Allah’ın rızâsına ermek ve Allah’ı görmek Cennette Cennet nimetlerinin ve güzelliklerinin çok üstünde bir güzellik ve saadet kaynağıdır.

ALLAH’IN CEMALİNİ GÖRMEKTEN DAHA SEVGİLİ BİR ŞEY YOKTUR

Bir gün Resûl-i Ekrem Efendimiz (asm) Cennetten bahsederken şöyle buyurmuştur:

“Cennet ehli Cennete girdikleri vakit, bir çağırıcı:

“Sizin için Allah katında bir vaad vardır!” diye çağırır. Cennet ehli:

“Allah bizim yüzümüzü ak etmedi mi? Bizi ateşten kurtarmadı mı? Bizi Cennete girdirmedi mi?” der.

Melekler: “Evet!” derler.

Bunun ardından bir perde açılır ve Allah Kendi Cemalini gösterir. Allah’a yemin ederim ki, Allah Cennet ehline Kendi Cemalini göstermekten daha sevgili hiçbir şey vermemiştir.”¹

Bediüzzaman bu müjdeyi şöyle tefsir ediyor:

“Koca Cennet bütün hüsün ve cemâliyle bir cilvesi bulunan ve bir saat müşahedesini ehl-i Cennete Cenneti unutturan bir cemâl-i sermedî, elbette nihayeti ve şebîhi ve nazîri ve misli olamaz.”²

ÖYLE GÜZELLİKLER VAR Kİ, NE GÖZ GÖRMÜŐ, NE KULAK İŐİTMİŐ

Resûl-i Ekrem Efendimiz (asm) bir hadislerinde şöyle buyurmuştur:

“Cennet ehli Cennete amellerinin çokluğu nisbetinde yerleşir. Sonra müsaade edilir ve Rablerini ziyaret ederler. Rabb’in arşı onlara görünür ve Rabb-i Rahîm onlara Cennet bahçelerinden bir bahçede tecelli eder. Onlar için nurdan tahtlar, inciden

tahtlar, yakuttan tahtlar, zebercetten tahtlar, altından tahtlar ve gümüşten tahtlar kurulur. Onların en aşağı mertebede olanları -ki, içlerinde hiçbir aşağılık kişi yoktur- misk ve kafur tepesinin üzerinde otururlar ve taht sahiplerinin kendilerinden daha üstün oturma yerlerinde olduklarını sanmazlar. Allah'ın o mecliste kendisiyle karşılıklı konuşmadığı hiç kimse kalmaz. Hatta onlardan birine Allah (cc):

“Ey falan oğlu falan! Şöyle ve şöyle dediğin günü hatırlıyor musun?” buyuracak ve ona dünyadaki vefasızlıklarından bir kısmını hatırlatacaktır. O da:

“Ey Rabbim! Beni bağışlamadın mı?” diyecektir.

Allah:

“Evet! İşte sen, benim bağışlamamın genişliği sayesinde şu makamına ulaştın!” buyuracaktır.

Onlar bu durum üzereyken üstlerinden bir bulut kendilerini kaplayacak ve üzerlerine bir güzel koku yağdıracaktır ki, o zamana kadar onun kokusuna benzer hiçbir koku almamışlardır.

Sonra Rabb-i Rahîm:

“Sizin için hazırladığım büyük bağışla kalkın ve canınızın çektiğini alın!” buyuracaktır.

Bunun üzerine meleklerle çevrili ve içinde gözlerin görmediği, kulakların işitmediği, gönülden bile geçmeyen güzellikler bulunan bir çarşıya geleceğiz. Canımızın istediği her şey bize taşınacak. Orada satmak ve satın almak yoktur. İşte o çarşıda Cennet ehli birbiriyle karşılaşacaktır. Yüksek mevki sahibi olan kişi gelip kendisinden aşağı olan kişiyle buluşacak, - içlerinde şüphesiz aşağılık kimse yoktur- ve onun üzerinde gördüğü elbise, aşağı mertebe sahibinin gözlerini kamaştıracak. Ancak aşağı mertebe sahibi, son cümlesi bitmeden kendi üzerindeki elbisenin, onun sırtında bulunan elbiseden daha güzel olduğunu fark edecektir. Çünkü Cennette hiç kimsenin üzülmesine mahal ve imkân yoktur. Sonra köşklerimize dağılacağız.

Hane halkımız bizlere:

“Merhaba, hoş geldin! Bizden ayrıldığın zamanki güzelliğinden daha üstün bir güzelliğe sahip olarak döndün!” diyerek karşılayacaklar.

Biz de şöyle diyeceğiz:

“Kudret ve azamet sahibi Rabbimizin meclisinde bulunduk! Böyle dönmeyi hak ettik!”³

Dipnotlar:

1- Tirmizî, Cennetin Sıfatları, 2676.

2 - Şuâlar, s. 71.

3- Tirmizî, Cennetin Sıfatları, 2673.